

Arrest

nr. 260 548 van 13 september 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat P. ROELS
Graanmarkt 17
9300 AALST

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 9 september 2021 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 30 augustus 2021.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DE SMET, die loco advocaat P. ROELS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE WILDE, die loco advocaat D. MATRAY en A. DE WILDE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker krijgt verblijfsrecht in België op 18 juli 2007 op basis van zijn Nederlandse moeder die in België woont. Op 7 februari 2018 wordt verzoekers verblijf in België beëindigd. Deze beslissing werd op

12 augustus 2017 aan verzoeker betekend tijdens diens verblijf in de gevangenis van Wortel. Tegen voormelde beslissing werd geen annulatieberoep ingesteld bij de Raad.

Op 30 augustus neemt de gemachtigde het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (Bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de heer P.J.-P.C., geboren te Paramaribo op 21.07.1993, onderdaan van Suriname, wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, eerste lid, 3°, 13° en artikel 44ter, van de wet van 15 december 1980: u wordt door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde, geacht de openbare orde te kunnen schaden, uw gedrag vormt een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving:

Op 02.12.2006 kwam u met uw Nederlandse moeder en uw stiefvader (P.R.J. en A.R.A.), uw stiefzus en uw stiefbroer (A.R.M.J. en A.J.R.M.) naar België. Op 22.12.2006 werd er een attest van inschrijving afgeleverd.

Op 21.05.2007 diende uw moeder een “Aanvraag tot vestiging in hoedanigheid van werknemer” (bijlage 19) in. Voor u, uw stiefzus en uw stiefbroer werd er een “Aanvraag tot vestiging in hoedanigheid van bloedverwant in neergaande lijn” (bijlage 19) ingediend. Op 18.07.2007 werd u gemachtigd om u in het Rijk te vestigen en werd u ingeschreven in het bevolkingsregister.

Op 02.09.2010 werd u door de jeugdrechtbank van Turnhout voorlopig geplaatst in het Gesloten Federaal Centrum voor Jongeren in Everberg, centrum voor voorlopige plaatsing van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd. Op 06.10.2010 werd u in vrijheid gesteld na intrekking of opheffing van de maatregel tot voorlopige plaatsing.

Op 26.05.2011 werd u door de jeugdrechtbank van Turnhout voorlopig geplaatst in het Gesloten Federaal Centrum voor Jongeren in Everberg, centrum voor voorlopige plaatsing van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd. Op 21.07.2011 werd u in vrijheid gesteld na intrekking of opheffing van de maatregel tot voorlopige plaatsing.

Op 29.02.2012 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Turnhout uit hoofde van diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met gebruik of vertoon van wapens.

Op 08.06.2012 werd u door de Correctionele Rechtbank te Turnhout veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 maanden daar u zich schuldig gemaakt had aan weerspanningheid, tegen agenten en opzettelijke verwondingen of slagen, tegen een agent (feiten gepleegd op 03.10.2011).

Op 15.06.2012 werd u door de Correctionele Rechtbank te Turnhout veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 10 maanden waarvan 5 maanden met uitstel voor 5 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met wapens of erop gelijkende voorwerpen of de schuldige deed geloven dat u gewapend was (feit gepleegd op 28.02.2012).

Op 11.07.2012 werd u in voorlopige vrijheid gesteld.

Op 14.10.2012 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Turnhout uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake verdovende middelen en diefstal met braak, inklimming of valse sleutels.

Op 21.12.2012 werd u door de Correctionele Rechtbank te Turnhout veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 24 maanden waarvan 6 maanden met uitstel voor 5 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan verdovende middelen te hebben in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk cannabis, en diefstal, namelijk een niet nader te bepalen hoeveelheid elektriciteit (feiten gepleegd tussen 19.07.2012 en 14.10.2012).

Op 09.01.2013 kreeg u van de jeugdrechtbank te Turnhout een berisping daar u zich als minderjarige schuldig gemaakt had aan poging tot doodslag, diefstal, poging tot diefstal met geweld of bedreiging, opzettelijke slagen en verwondingen, gepleegd op een minderjarige of op een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien, opzettelijke slagen en verwondingen en smaad tegen een agent.

Tussen 16.01.2013 en 22.06.2013 werd er u een onderbreking van de strafuitvoering toegekend in afwachting van de activering van het elektronisch toezicht.

Op 22.06.2013 werd u, tijdens uw strafonderbreking, opgepakt op verdenking van het plegen van nieuwe strafbare feiten. U werd dezelfde dag onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Turnhout uit hoofde van diefstal met geweld of bedreiging, met gebruik of vertoon van wapens, verboden wapendracht en diefstal met braak, inklimming of valse sleutels.

Op 07.11.2013 werd u door het Hof van Beroep te Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 30 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan poging tot diefstal met geweld of bedreiging, met wapens of erop gelijkende voorwerpen of de schuldige deed geloven dat u gewapend was; aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels en aan verboden wapendracht (feiten gepleegd tussen 05.02.2013 en op 21.06.2013, tijdens uw strafonderbreking).

Op 04.01.2016 werd u door de Correctionele Rechtbank te Turnhout veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 10 maanden in staat van bijzondere herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan verdovende middelen te hebben in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk cannabis (feit gepleegd op 20.04.2015, tijdens uw uitgaanspermissie).

Op 28.04.2017 werd u door de Correctionele Rechtbank te Turnhout veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 24 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels (feit gepleegd op 08.01.2017, tijdens uw penitentiair verlof).

Op 07.02.2018 werd uw recht op verblijf beëindigd op basis van artikel 44bis, § 2 om ernstige redenen van openbare orde. Deze beslissing werd u op 12.02.2018 in de gevangenis van Wortel betekend. U diende geen verzoekschrift in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van de beslissing tot beëindiging van verblijf te vorderen. U maakt bijgevolg het voorwerp uit van een beslissing tot beëindiging van het verblijf.

Op 22.06.2018 werd u, bij verstek, door de Correctionele Rechtbank te Turnhout veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 maanden in staat van bijzondere recidive daar u zich schuldig gemaakt had aan cannabis te hebben ingevoerd, aangemaakt, vervoerd, aangekocht, in bezit gehad, geteeld of vervaardigd voor persoonlijk gebruik, met de omstandigheid dat de inbreuk werd gepleegd in een penitentiaire inrichting, instelling voor jeugdbescherming of een onderwijsinstelling, op de openbare weg of op welke publiek toegankelijke plaats ook (feit gepleegd op 15.10.2017).

Op 18.02.2019 wees de Straftuitvoeringsrechtbank te Antwerpen (hierna: SURB) uw verzoek tot een voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied af. U was hiervoor sedert 12.01.2016 toelaatbaar maar ten aanzien van de directie stelde u afstand te doen van dit verzoek. U gaf aan strafeinde te willen doen. De SURB stelde: “U beschikt niet langer over verblijfsrecht in ons land. Het is dan ook niet uit te sluiten dat u het land niet zal verlaten of dat u zou terugkeren en uw strafbare activiteiten zou verder zetten. In die omstandigheden vindt de rechtbank dat er zeker nu nog een te hoog risico is dat u nieuwe strafbare feiten zult plegen”.

U zit momenteel in de gevangenis van Turnhout. U bereikt strafeinde op 02.09.2021 en een overname door DVZ is mogelijk vanaf 07.03.2021 (vanaf 6 maanden voor strafeinde).

Reeds vanaf jonge leeftijd lijkt u problemen met de autoriteiten te hebben, getuige hiervan het feit dat u reeds als minderjarige meermaals in aanraking kwam met de jeugdrechtbank. Sinds u op 21.07.2011 meerderjarig werd, liep u niet minder dan 7 correctionele veroordelingen op. U zit momenteel meerdere gevangenisstraffen uit wegens poging tot diefstal met geweld of bedreiging, met wapens of erop gelijkende voorwerpen of de schuldige deed geloven dat u gewapend was en verboden wapendracht; verdovende middelen in bezit te hebben gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk cannabis; diefstal met braak, inklimming of valse sleutels en bezit van cannabis in de gevangenis. Hoewel uw verblijf in de gevangenis u tot bezinning en inkeer had moeten brengen en u de gelegenheid bood schuldinzicht te verwerven en afstand te nemen van uw criminele verleden om u te oriënteren naar een nieuwe levensstijl en een hernieuwde integratie in de reguliere maatschappij, kon u het niet laten zelfs feiten te plegen tijdens uw strafonderbreking, uw uitgaanspermissie en uw penitentiair verlof. Ook werd u op 22.06.2018, na uw beëindiging van uw verblijf nogmaals veroordeeld voor het bezit van cannabis in de gevangenis (feit gepleegd op 15.10.2017). Drugs horen niet thuis in de maatschappij en in de gevangenis in het bijzonder. Dit getuigt van het feit dat u niet geneigd bent u te conformeren aan de maatschappelijke norm dat u zich aan de wet moet houden en bevestigt uw onbetrouwbaar karakter.

Uit voorgaande blijkt dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen.

Gelet op de ernst van de door u gepleegde feiten en hun herhaaldelijk karakter, wordt geconcludeerd dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Het herhaaldelijk niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving.

Gelet op uw talrijke veroordelingen wordt vastgesteld dat u niet de intentie vertoont om uw gedrag te verbeteren. Het feit dat u de neiging vertoont uw gedrag verder te zetten, kan een maatregel, gestoeld op openbare orde, verantwoorden. Enige verbetering in uw persoonlijk gedrag dat afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde, kan niet worden vastgesteld. Er wordt immers geen enkel document voorgelegd waaruit blijkt dat het recidivegevaar sinds de beëindiging van uw recht op verblijf geweken is en u niet langer een gevaar voor de openbare orde zou vormen.

Artikel 44ter, van de wet van 15 december 1980: er wordt u geen termijn toegekend om het grondgebied van het Rijk te verlaten: U dient het grondgebied dringend te verlaten. Zolang u in België vertoeft, blijft er een risico tot nieuwe inbreuken. Uw verwijdering van het Belgische grondgebied is dus een dringende aangelegenheid en kan geen verder uitstel verdragen. U bent hardleers in het plegen van misdrijven, het laakbare gedrag dat u toonde, wijst erop dat u een asociale en immorele ingesteldheid hebt. Op 22.06.2013 werd u, tijdens uw strafonderbreking, opgepakt op verdenking van diefstal met geweld of bedreiging, met gebruik of vertoon van wapens, verboden wapendracht en diefstal met braak, inklimming of valse sleutels. Voor deze feiten werd u op 07.11.2013 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden in staat van wettelijke herhaling. Op 20.04.2015 maakte u zich, tijdens uw uitgaanspersmissie, schuldig aan verdovende middelen te hebben in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk cannabis, waarvoor u op 04.01.2016 veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 10 maanden in staat van bijzondere herhaling. Tijdens uw penitentiar verlot d.d. 08.01.2017 maakte u zich schuldig aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels, waarvoor u op 28.04.2017 werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 24 maanden in staat van wettelijke herhaling. Het risico dat u opnieuw de openbare zou schenden, kan niet worden uitgesloten omdat de veroordelingen niet het minste corrigerende effect hadden.

Op 24.05.2017 vulde u een formulier hoorrecht in. Bij de beslissing tot beëindiging van uw recht op verblijf d.d. 07.02.2018 werd rekening gehouden met de door u verschaft informatie. Op 17.03.2021 vulde u naar aanleiding van voorliggende beslissing nogmaals een formulier hoorrecht in. Er werden geen nieuwe elementen aangevoerd die deze beslissing kunnen beïnvloeden.

Uw moeder, P.R.J. (geboren op 13.02.1974, recht op verblijf, Nederlandse nationaliteit), uw stiefvader, A.R.A. (geboren op 06.08.1977, Belgische nationaliteit sinds 20.03.2013), uw stiefzussen, A.R.M.J. (geboren op 06.04.2004, Belgische nationaliteit sinds 20.03.2013) en C.E.M. (geboren op 05.02.1991, recht op verblijf, Surinaamse nationaliteit), uw stiefbroers, A.J.R.M. (geboren op 19.12.2005, Belgische nationaliteit sinds 20.03.2013) en A.R.J.W. (geboren op 15.10.2011, Belgische nationaliteit sinds 20.03.2013), zijn allen woonachtig in België. Uw moeder, uw stiefvader en uw stiefzus C.E.M. komen, zij het zeer zelden, op bezoek in de gevangenis. U woonde niet met hen op hetzelfde adres voor u in de gevangenis belandde. De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Voorts wordt er op gewezen dat het kerngezin beperkt is tot de ouders en de kinderen, en slechts zeer uitzonderlijk kan worden uitgebreid naar andere naaste familieleden die een belangrijke rol kunnen spelen binnen het gezin. In casu moet worden vastgesteld dat u geboren werd op 21.07.1993 en dat u momenteel bijna 28 jaar oud bent. Er is gebleken dat u zelfstandig kan functioneren aangezien u, voor u in de gevangenis belandde, alleen woonde. Het bestaan van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie kan niet vastgesteld worden. Aldus wordt het bestaan van een gezinsleven dat onder de bescherming valt van artikel 8 EVRM niet aangetoond.

U gaf in het verleden aan een relatie te hebben met M.A., geboren te Eindhoven op 15.10.1995, van Nederlandse nationaliteit. Uit het rijksregister blijkt dat zij op 06.03.2015 terug naar Nederland vertrok. U werd op 22.05.2017 overgebracht naar de gevangenis van Wortel en sindsdien is zij niet meer op bezoek geweest. U legt geen elementen voor waaruit blijkt dat jullie nog steeds een relatie zouden hebben en dat, indien de relatie nog bestaande is, deze relatie voldoende hecht is om onder het toepassingsgebied van artikel 8 EVRM te vallen.

Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé – en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde.

Zoals reeds eerder vermeld, verblijft u sinds 02.12.2006 in België, u was 13 jaar oud en u bent inmiddels bijna 28 jaar. Er kan opgemerkt worden dat ondanks uw verblijf van 15 jaar in België niet gebleken is dat u een dermate bijzondere binding met België zou hebben dat deze een normale binding overstijgt. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. Er kan worden aangenomen dat u tijdens deze periode sociale banden gesmeed heeft op het grondgebied en er wordt niet betwist dat het terugkeren naar uw land van herkomst, om daar een leven op te bouwen, enige aanpassing van u zal vergen. Er is echter niet gebleken dat u geen enkele binding meer zou hebben met het land van herkomst, noch dat er omstandigheden zouden zijn op grond waarvan een terugkeer naar uw land van herkomst niet verwacht zou mogen worden. U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. U hebt er een groot deel van uw leven verbleven. U gaf trouwens zelf aan dat uw biologische vader in Suriname woont en u ook de taal spreekt. U hebt dus een sociaal vangnet in Suriname dat u kan helpen bij het opbouwen van uw leven aldaar. Er is geen indicatie gevonden dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels zouden bestaan voor u om u in Suriname te vestigen. Bovendien kan uw familie u vanuit België ondersteunen of zelfs (tijdelijk) met u meekomen. Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in Suriname dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in Suriname dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u in het verleden hebt gewerkt bij de post (Turnhout), in winkels, supermarkten en als afwasser in een restaurant, doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. De beperkte tewerkstelling is niet van die aard om thans te spreken van een economische binding met het gastland. De vaardigheden die u tijdens uw opleidingen en tijdens uw werk in België opgepikt hebt, zullen u wellicht ook in uw thuisland van pas kunnen komen.

Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden."

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen. Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Verzoeker is van zijn vrijheid beroofd met het oog op verwijdering op grond van artikelen 74/9 van de Vreemdelingenwet. De verwerende partij betwist de uiterst dringende noodzakelijkheid niet in haar nota met opmerkingen. Aan de voorwaarde met betrekking tot de uiterst dringende noodzakelijkheid is voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. In enig middel voert verzoeker de schending aan artikel 62 van de vreemdelingenwet, artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het materieel motiveringsbeginsel. Het middel luidt:

"Artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen en artikel 62 van Vreemdelingenwet bepalen dat de administratieve beslissingen zowel in feite als in rechte moeten worden gemotiveerd.

De artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen stellen dat de administratieve handeling uitdrukkelijk dient te worden gemotiveerd en dat in de motivering van de akte de feitelijke en de juridische motivering dienen te worden opgenomen. Bovendien dient de motivering afdoende te zijn.

Zo stipuleert artikel 62 van de Vreemdelingenwet het volgende:

“De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed.[...]”

Er moet worden benadrukt dat conform artikelen 2 en 3 Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen in de motivering van de administratieve beslissing steeds uitdrukkelijk de feitelijke en de juridische gronden vermeld moeten worden opdat de betrokken perso(o)n(en) kennis zouden hebben van gronden waarop de administratieve overheid zich baseert om een (weigerings)beslissing te nemen.

Uit de samenlezing van de artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen volgt duidelijk dat:

- a) De administratieve beslissing uitdrukkelijk dient gemotiveerd te worden;*
- b) In de motivering (opgenomen in de betrokken administratieve beslissingen – in casu het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering dd. 30.08.2021) zowel de feitelijke als de juridische gronden dienen vermeld te worden;*
- c) De motivering afdoende dient te zijn;*

De administratieve beslissing is slechts afdoende gemotiveerd wanneer de aangehaalde motieven draagkrachtig zijn rekening houdend met de evenredigheid van de te nemen beslissing door de administratieve overheid. Zo kan er slechts sprake zijn van een afdoende motivering wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de bestuurde in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet zinvol is de genomen beslissing aan te vechten.

Er is sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel wanneer men zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot een dergelijke keuze is gekomen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het is de taak van Uw Raad om het oordeel van het bestuur onwettig te bevinden wanneer de administratieve beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (R.v.St. n° 82.301 van 20 september 1999; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest nr. 28602 van 11 juni 2009, punt 2.3. in fine en R.v.V. arrest nr. 28599 van 11 juni 2009, punt 2.4. in fine).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (R.v.St. arrest n° 154.954 van 14 februari 2006; R.v.St. arrest n° 167.411 van 2 februari 2007; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratieve overheid bij het nemen van de beslissing moet steunen op ALLE GEGEVENS van het betreffende dossier en op ALLE daarin vervatte dienstige stukken (R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest n° 28.599 van 11 juni 2009, punt 2.4.).

Het rechtszekerheidsbeginsel in combinatie met het vertrouwensbeginsel houdt in dat een rechtsonderhorige erop moet kunnen vertrouwen dat de administratieve overheid een vaste gedragslijn zal blijven aanhouden en dat de rechtsonderhorige bij het uitblijven van enig handelen van de administratieve overheid ervan mag uitgaan dat er geen reden zal bestaan dat het bestuur anders zal handelen dan de schijn die zij heeft opgewekt door te verzuimen te handelen. De rechtsonderhorige mag er dan ook op rekenen dat hij niet langer in een rechtsonzekere positie verkeert, zodat hij erop kan vertrouwen dat er geen reden bestaat dat de administratie een andere gedragslijn zal aannemen.

Het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur van de hoorplicht houdt in dat een rechtsonderhorige het recht heeft om te worden gehoord of om zijn standpunt naar voor te brengen wanneer een administratieve overheid het overweegt om ten aanzien van een rechtsonderhorige een ernstige maatregel te nemen gebaseerd op zijn persoonlijk gedrag, dat hem als een tekortkoming wordt aangerekend en welke maatregel van aard is om de belangen van de rechtsonderhorige zwaar aan te tasten.

*

Allereerst betwist verzoeker dat volgens verwerende partij vaststaat dat hij een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde.

Er kunnen volgens hem geen persoonlijke gedragingen of houdingen worden afgeleid die kunnen gekenmerkt worden als zijnde een reëel, actueel en voldoende ernstige bedreiging voor het fundamenteel belang van de maatschappij.

Verwerende partij toont niet aan dat verzoeker op vandaag een gevaar vormt voor de openbare orde.

Er is niet in concreto onderzocht of er thans wel degelijk een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging aanwezig is in het gedrag van verzoeker.

Integendeel verzoeker heeft zich de afgelopen jaren bijgeschoold en behaalde certificaten voor verschillende opleidingen alsook en niet onbelangrijk zijn diploma secundair onderwijs::

- deelcertificaat rastertekenen 1 op 06.11.2013
- deelcertificaat vectorieel tekenen 1 op 23.01.2014
- deelcertificaat tekstverwerking 2 op 27.01.2014
- basiscertificaat Microsoft Windows 7 – Outlook – Word en Excel op 11.11.2014
- diploma basisveiligheid op 10.03.2015
- bijkomend certificaat / aanvulling Microsoft toepassing op 25.03.2016
- diploma veiligheid voor operationeel leidinggevend op 08.08.2016
- deelcertificaat moderne vreemde talen M2 op 16.03.2017
- deelcertificaat initiatie in de informatica op 06.06.2017
- deelcertificaat maatschappij, cultuur en samenwerking op 20.06.2017
- deelcertificaten basiskeuken – warme keuken – koude keuken (opleiding hulpkok) in 2018
- deelcertificaat verstellen als huishoudhulp (opleiding huishoudhulp) op 22.02.2018
- diploma secundair onderwijs op 24.04.2018 + rapport examencommissie dd. 14.05.2018
- deelcertificaat nagerechten op 04.03.2019 (opleiding hotelbedrijf)
- deelcertificaat toonbakbediening op 02.05.2019 (opleiding grootkeukenmedewerker)
- getuigschrift zelfstandig ondernemer basis op 21.05.2019
- deelcertificaat grootkeukenvoorbereiding op 02.05.2019 (opleiding grootkeukenmedewerker)
- eindcertificaat grootkeukenmedewerker op 27.06.2019

Deze opleidingen en diploma's en het zich bijscholen gedurende vele opeenvolgende jaren tonen naast discipline en volharding, een positieve ingesteldheid aan alsook een economische binding.

Verzoeker meent immers dat niet enkel moet gekeken worden naar de effectieve tewerkstelling maar ook naar vorming en opleiding om de economische binding te beoordelen.

Het is immers de Belgische Staat die deze opleidingen subsidieert om er later de vruchten van te plukken: zijnde effectieve tewerkstelling.

Voormelde opleidingen en diploma's tonen ook een bereidheid om bij strafeinde te gaan werken en bij te dragen en geenszins een actueel, werkelijk en voldoende ernstig gevaar voor de openbare orde.

De Belgische Staat faalt dan ook om aan te tonen dat verzoeker nog steeds een gevaar zou zijn voor de openbare orde. Een actueel en reëel risico op een nieuwe schending van de openbare orde kan niet weerhouden worden.

De argumentatie van verwerende partij op dit belangrijke punt kan niet overtuigen.

De bestreden beslissing is om deze redenen niet afdoende gemotiveerd en dient geschorst en finaal vernietigd te worden.

De bestreden beslissing is op een niet-afdoende wijze gemotiveerd, daar administratieve beslissingen slechts afdoende gemotiveerd zijn wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de bestuurde in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet

zinvol is de genomen beslissing aan te vechten. Bovendien legt het zorgvuldigheidsbeginsel de verwerende partij de plicht op om beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op een correcte en volledige feitenvinding (Cf. R.v.V. arrest n° 28.602 van 11 juni 2009, punt 2.3.). De zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vereist dat de verwerende partij slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen (Cf. R.v.V. arrest n° 28599 van 11 juni 2009, punt 2.4.). Overigens staat ook vast dat het redelijkheidsbeginsel Uw Raad toestaat de bestreden beslissing onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat (Cf. Cf. R.v.V. arrest n° 28.602 van 11 juni 2009, punt 2.3. in fine en Cf. R.v.V. arrest n° 28.599 van 11 juni 2009, punt 2.4. in fine).

*

Het middel is gegrond.”

2.3.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. Om draagkrachtig te zijn dient de motivering voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig te zijn. De motivering is volledig indien zij een grondslag vormt voor alle onderdelen van de beslissing.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden. De materiële motivering vereist met andere woorden dat voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven met een voldoende feitelijke grondslag moeten bestaan.

Het bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen op basis van artikel 7, eerste lid, 3° en 13° van de Vreemdelingenwet:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven”1 :

(...)

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

(...)

13° wanneer de vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat hem het verblijf geweigerd wordt of dat er een einde wordt gemaakt aan zijn verblijf.”

Het bestreden bevel geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 7, eerste lid, 3° en 13° van de Vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing wordt vastgesteld verzoeker geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden en dat zijn verblijf op 7 februari werd beëindigd. Verzoeker betwist dit laatste motief niet.

Verzoekers verblijfsrecht werd op 7 februari 2018 beëindigd omdat hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden. Deze beslissing werd op 12 augustus 2017 aan verzoeker betekend tijdens diens verblijf in de gevangenis van Wortel. Tegen deze beslissing werd geen beroep ingesteld bij de Raad.

Het motief van de bestreden beslissing, zijnde het feit dat het verblijfsrecht beëindigd werd, is op zich reeds voldoende om de op heden voorliggende bestreden beslissing te schragen. Het motief met betrekking tot de schending van de openbare orde is overtuigend. De beslissing is geldig gemotiveerd in zoverre zij zich baseert op het artikel 7, eerste lid, 13° van de Vreemdelingenwet en de vaststelling dat verzoeker zich op heden zonder verblijfsrecht op het Belgisch grondgebied bevindt.

Op basis van artikel 44ter van de Vreemdelingenwet wordt er aan verzoeker het bevel om zonder termijn het grondgebied te verlaten afgegeven. Het artikel 44ter, §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§2 Het bevel om het grondgebied te verlaten, afgegeven aan een burger van de Unie of zijn familielid, vermeldt de termijn binnen welke hij het grondgebied van het Rijk moet verlaten. Behalve in naar behoren aangetoonde dringende gevallen, mag deze termijn niet korter zijn dan een maand te rekenen vanaf de kennisgeving van de beslissing. (...)”

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande als volgt: *“U dient het grondgebied dringend te verlaten. Zolang u in België vertoeft, blijft er een risico tot nieuwe inbreuken. Uw verwijdering van het Belgische grondgebied is dus een dringende aangelegenheid en kan geen verder uitstel verdragen. U bent hardleers in het plegen van misdrijven, het laakbare gedrag dat u toonde, wijst erop dat u een asociale en immorele ingesteldheid hebt. Op 22.06.2013 werd u, tijdens uw strafonderbreking, opgepakt op verdenking van diefstal met geweld of bedreiging, met gebruik of vertoon van wapens, verboden wapendracht en diefstal met braak, inklimming of valse sleutels. Voor deze feiten werd u op 07.11.2013 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden in staat van wettelijke herhaling. Op 20.04.2015 maakte u zich, tijdens uw uitgaanspersmissie, schuldig aan verdovende middelen te hebben in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk cannabis, waarvoor u op 04.01.2016 veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 10 maanden in staat van bijzondere herhaling. Tijdens uw penitentiar verlof d.d. 08.01.2017 maakte u zich schuldig aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels, waarvoor u op 28.04.2017 werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 24 maanden in staat van wettelijke herhaling. Het risico dat u opnieuw de openbare zou schenden, kan niet worden uitgesloten omdat de veroordelingen niet het minste corrigerende effect hadden.”*

Verzoeker laat voormeld motief ongemoeid. Verzoeker voert aan dat hij van mening is dat hij geen actueel en ernstig gevaar zou uitmaken voor de openbare orde. Uit de bestreden beslissing blijkt echter dat de laatste veroordeling van verzoeker dateert van 22 juni 2018 waarbij hij door de Correctionele rechtbank te Turnhout veroordeeld werd in staat van bijzondere recidive. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat zijn gedrag geen reëel, actueel en voldoende ernstig gevaar voor de openbare orde zou uitmaken. Het betoog dat hij zich geschoold heeft en zou willen werken doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de bestreden beslissing.

Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

“1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

In de bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd: *“Op 24.05.2017 vulde u een formulier hoorrecht in. Bij de beslissing tot beëindiging van uw recht op verblijf d.d. 07.02.2018 werd rekening gehouden met de door u verschaft informatie. Op 17.03.2021 vulde u naar aanleiding van voorliggende beslissing nogmaals een formulier hoorrecht in. Er werden geen nieuwe elementen aangevoerd die deze beslissing kunnen beïnvloeden.*

Uw moeder, P.R.J. (geboren op 13.02.1974, recht op verblijf, Nederlandse nationaliteit), uw stiefvader, A.R.A. (geboren op 06.08.1977, Belgische nationaliteit sinds 20.03.2013), uw stiefzussen, A.R.M.J. (geboren op 06.04.2004, Belgische nationaliteit sinds 20.03.2013) en C.E.M. (geboren op 05.02.1991, recht op verblijf, Surinaamse nationaliteit), uw stiefbroers, A.J.R.M. (geboren op 19.12.2005, Belgische nationaliteit sinds 20.03.2013) en A.R.J.W. (geboren op 15.10.2011, Belgische nationaliteit sinds 20.03.2013), zijn allen woonachtig in België. Uw moeder, uw stiefvader en uw stiefzus C.E.M. komen, zij het zeer zelden, op bezoek in de gevangenis. U woonde niet met hen op hetzelfde adres voor u in de

gevangenis belandde. De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Voorts wordt er op gewezen dat het kerngezin beperkt is tot de ouders en de kinderen, en slechts zeer uitzonderlijk kan worden uitgebreid naar andere naaste familieleden die een belangrijke rol kunnen spelen binnen het gezin, in casu moet worden vastgesteld dat u geboren werd op 21.07.1993 en dat u momenteel bijna 28 jaar oud bent. Er is gebleken dat u zelfstandig kan functioneren aangezien u, voor u in de gevangenis belandde, alleen woonde. Het bestaan van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie kan niet vastgesteld worden. Aldus wordt het bestaan van een gezinsleven dat onder de bescherming valt van artikel 8 EVRM niet aangetoond.

U gaf in het verleden aan een relatie te hebben met M.A., geboren te Eindhoven op 15.10.1995, van Nederlandse nationaliteit. Uit het rijksregister blijkt dat zij op 06.03.2015 terug naar Nederland vertrok. U werd op 22.05.2017 overgebracht naar de gevangenis van Wortel en sindsdien is zij niet meer op bezoek geweest. U legt geen elementen voor waaruit blijkt dat jullie nog steeds een relatie zouden hebben en dat, indien de relatie nog bestaande is, deze relatie voldoende hecht is om onder het toepassingsgebied van artikel 8 EVRM te vallen.

Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé - en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde.

Zoals reeds eerder vermeld, verblijft u sinds 02.12.2006 in België, u was 13 jaar oud en u bent inmiddels bijna 28 jaar. Er kan opgemerkt worden dat ondanks uw verblijf van 15 jaar in België niet gebleken is dat u een dermate bijzondere binding met België zou hebben dat deze een normale binding overstijgt. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. Er kan worden aangenomen dat u tijdens deze periode sociale banden gesmeed heeft op het grondgebied en er wordt niet betwist dat het terugkeren naar uw land van herkomst, om daar een leven op te bouwen, enige aanpassing van u zal vergen. Er is echter niet gebleken dat u geen enkele binding meer zou hebben met het land van herkomst, noch dat er omstandigheden zouden zijn op grond waarvan een terugkeer naar uw land van herkomst niet verwacht zou mogen worden. U ken in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. U hebt er een groot deel van uw leven verbleven. U gaf trouwens zelf aan dat uw biologische vader in Suriname woont en u ook de taal spreekt. U hebt dus een sociaal vangnet in Suriname dat u kan helpen bij het opbouwen van uw leven aldaar. Er is geen indicatie gevonden dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels zouden bestaan voor u om u in Suriname te vestigen. Bovendien kan uw familie u vanuit België ondersteunen of zelfs (tijdelijk) met u meekomen. Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in Suriname dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in Suriname dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u in het verleden hebt gewerkt bij de post (Turnhout), in winkels, supermarkten en als afwasser in een restaurant, doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. De beperkte tewerkstelling is niet van die aard om thans te spreken van een economische binding met het gastland. De vaardigheden die u tijdens uw opleidingen en tijdens uw werk in België opgepikt hebt, zullen u wellicht ook in uw thuisland van pas kunnen komen.

Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden."

Uit voormeld motief blijkt dat verweerder het privé- en gezinsleven van verzoeker beschouwd als zijnde beschermd door artikel 8 EVRM. De gemachtigde heeft de inmenging die de bestreden beslissing mogelijk heeft op zijn privé- en gezinsleven in aanmerking genomen.

De aanwezigheid van de familie heeft verzoeker er niet van weerhouden om te vervallen in criminele activiteiten en dit telkens opnieuw. Daarnaast heeft ook de voortgezette scholing hem niet tot andere inzichten gebracht. De eerste certificaten en diploma's dateren immers reeds uit een periode dat volop strafbare feiten gepleegd werden door verzoeker.

Verzoeker komt niet verder dan louter te stellen dat zijn moeder en gezinsleden gescheiden van verzoeker zullen moeten leven.

Verzoeker lijkt uit het oog te verliezen dat de bestreden beslissing in de eerste plaats op hemzelf betrekking heeft en dat in de gevallen waar de nationale veiligheid in het gedrang wordt gebracht door een vreemdeling de belangen van diens familieleden in regel ondergeschikt zullen zijn aan het algemeen belang (cf. EHRM 23 oktober 2018, nr. 25593/14, Assem Hassan Ali v. Denemarken, § 56). Verweerder heeft daarenboven de vaststelling dat verzoeker familieleden heeft en dat ook met hun belangen rekening moet worden gehouden niet buiten beschouwing gelaten. Hij heeft opgemerkt dat de bestreden beslissing niet tot gevolg heeft dat de relatie met zijn familieleden teloor gaat, daar zij hem kunnen bezoeken in een ander land en dat zij ook contacten met hem kunnen onderhouden via de moderne communicatiemiddelen.

Er wordt geen schending aangetoond van artikel 8 EVRM.

Verzoeker maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Voor zover het middel de Raad uitnodigt zijn appreciatie in de plaats van deze van de overheid te stellen, dient het middel verworpen te worden. Het behoort niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. Verzoeker merkt louter op dat de hoorplicht geschonden zou zijn, zonder bijkomende uitleg te verschaffen over deze grief.

Het middel is niet ernstig.

Dienvolgens is niet voldaan de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 van het PR RvV.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. VAN CAENEGEM,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAENEGEM

M. MILOJKOWIC